

השופטת: שני כ"ץ

**“המערכת ההסכמית שהגיעו אליה הצדדים היא אחת, שלובה זו בזו, כאשר מלוא הוראות ההסכם בוצעו במלואן.
כשם שלא ניתן לעתור לביטול חלקי של הסכם הגירושין שקיבל
תוקף של פסק דין,
לא ניתן לבודד ולהפריד את האופציות מיתר הוראות הסכם
הגירושין,”**

32689-03-22
22.12.2025

תלה"מ
בית משפט לענייני משפחה באר שבע

בפני השופטת:

שני כ"ץ

- נגד -

נתבע:

א' ב'

עו"ד אבי אוחנה ו/או עו"ד אביב סטרול

תובעת:

ה' כ'

עו"ד דן מלכיאלי ו/או עו"ד נעמי דפנה נחום

פסק דין

האם רשאי צד להסכם גירושין, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, וכולל תניית ויתור ביחס לכל טענה או דרישה עתידית, לרבות ויתור מפורש בנוגע לאופציות שהוקצו לצד השני במהלך הנישואין, לעתור בתביעה רכושית נוספת לאיזון שווי האופציות בטענה כי הוסתר ממנו מידע והוצג לפניו מצג שווא בנוגע לשווי האופציות במהלך המשא ומתן, וזאת ללא ביטולו של ההסכם, כולו או חלקו, ופתיחת ההתחשבנות הממונית הכוללת?

בפניי תובענה שהגישה התובעת (להלן גם: "האישה") לאיזון שווי האופציות שהוקצו לנתבע (להלן גם: "האיש") במהלך חיי הנישואין. זאת, חרף העובדה כי בהסכם הגירושין אשר אושר וניתן לו תוקף של פסק דין נכללה תניית ויתור כללית ומפורשת באשר לכל דרישה או טענה נוספת בין הצדדים, לרבות ויתור מפורש ביחס לאופציות. לטענת התובעת, הנתבע נהג בחוסר תום לב במהלך המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם, לא גילה לה מלוא הנתונים הנוגעים לאופציות ולשווי החברה והציג בפניה מצג שווא אשר הצדיק את ויתורה. מכאן תביעתה.

רקע כללי ודיוני

הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 3.6.2004 ומנישואיהם נולדו להם שני ילדים משותפים.

בתקופת חייהם המשותפים, עבד הנתבע בתפקיד בכיר בחברת פ' בע"מ (להלן גם: "החברה") ונצברו לזכותו אופציות. לרכישת מניות החברה.

בין הצדדים התגלע סכסוך בעטיו פנו הצדדים להליך גישור להסדרת כלל העניינים הכרוכים בפירוד ו/או הנובעים מחיי. הנישואין.

במסגרת הליך הגישור פנו הצדדים לאקטואר טל אבינדב לקבלת חוות דעת לאיזון משאבים בתמהיל פנסיוני וזכויות. 4. עקב עבודתם, ובנכסים משותפים אחרים עבור תקופת החיים המשותפים (להלן: "חוות הדעת") (מוצג ת/1 לתיק המוצגים מטעם התובעת).

ביום 1.6.20205 חתמו הצדדים על הסכם גירושין וממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 24.6.2020 (להלן: "הסכם הגירושין" ו/או "ההסכם", לפי העניין), לאחר שתוכנו הוסבר והובהר לצדדים, והם הצהירו כי עשו את ההסכם מרצונם החופשי, בהבינם את משמעותו ותוצאותיו (תה"פ 20-06-21490).

מפאת חשיבותם לדיון וההכרעה, יובאו להלן עיקריו של ההסכם:

הצדדים הסדירו בהסכם הגירושין את הגירושין, האחריות ההורית וחלוקת זמני השהות של הקטינים, מזונות הקטינים ומדורם וההסדר הרכושי ואיזון המשאבים.

'במסגרת ההסדר הרכושי, פורטו נכסי הצדדים: נדל"ן (ס' 50), רכבים (ס' 51-52), אופציות שנצברו לאיש בחברת פ' 'וכספים וזכויות סוציאליות (ס' 53) 54-57).

לצורך ביצוע איזון המשאבים, הסכימו הצדדים, כי מועד הקרע יקבע ליום 1.12.2019 (ס' 54); שווי נכסי הזכויות הסוציאליות והרכב יהיו כפי שנקבעו בדו"ח האקטואר (ס' 58א); האישה תרכוש את חלקו של האיש בבית המגורים בהעברה אגב גירושין; חלוקת היתרות בחשבונות הבנק, כפי שחושבו על ידי המגשרים נכון ליום חתימת (50%) ההסכם, בחלקים שווים (ס' 58ה); הרכב המשותף יעבור לבעלות האישה ושווי אוזן בחוות דעת האקטואר (ס' 158) תכולת בית המגורים חולקה בהסכמה (ס' 158); הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות יאוזנו בהתאם לשיטה א' לחוות דעת האקטואר (היוון הזכויות שנצברו לצדדים בתקופת המשותפות למועד הקרע ולפיו על האיש לשלם לאישה סך של כאשר נערך קיזוז בגין הסכומים שעל האישה לשלם לאיש על מחצית בית המגורים ומחצית שווי הרכב, (ש"ח 633,004 המשותף (ס' 58 ח'-58ט').

הצדדים הבהירו, כי לאחר שהאיש יעביר לאישה סכום של 123,000 ש"ח בהתאם לדו"ח האקטואר (סכום ההיוון שנקבע בשיטה א' לחוות דעת האקטואר (633,004 ש"ח) בקיזוז סך של 510,000 ש"ח אותו היה זכאי לקבל מהאישה בגין יתרת חלקו בבית המשותף ובגין חלקו בשווי הרכב המשותף) - "יותר כל צד עם הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות אותן צבר בבעלותו, ולא יהיה לאחר העברת סכום זה כל דרישה ו/או טענה למי מהצדדים אל הצד השני בעניין זכויות סוציאליות ו/או מוניטין ו/או אופציות ו/או הבעלות ברכב". (סעיף 58ח) (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.).

עוד הסכימו הצדדים, בסעיף 59 להסכם הגירושין, כי "לאחר ביצוע העברות הרשומות לעיל בסעיף 58 בפועל, מסכימים הצדדים כי אין להם ולא יהיו להם כל דרישה ו/או בקשה ו/או תביעה האחד כלפי רעהו על תקופת הנישואים ביניהם ואיזון משאבים זה הינו סילוק סופי ומוחלט של כל ענייני הרכוש וחלוקת המשאבים ביניהם".

בסעיף 61 להסכם הגירושין, הצהירו הצדדים, כי מלבד האמור בהסכם והנכסים והחובות שנצברו עד למועד החתימה על הסכם הגירושין וחולקו במסגרתו, "אין להם, או למי מהם כל רכוש נוסף, לרבות נכסי מקרקעין, כלי רכב, כספים, מניות, אופציות, זכויות נוספות, וכל חובות משותפים נוספים, בנוסף על הרכוש המפורט בהסכם זה, והצהרה זו הינה תנאי יסודי לחתימת הצדדים על הסכם זה".

בסעיף 62 להסכם הגירושין, הצהירו הצדדים, כי "נהגו בתום לב במהלך המשא והמתן לקראת חתימתו של הסכם זה; כי לא הציגו מצג שווא בפני הצד שכנגד; כי לא הסתירו מידע בעל משמעות ו/או חשיבות מהצד-שכנגד; וכי לא העבירו

נכסים ו/או זכויות בעלי ערך ומשמעות לצדדים שלישיים, על מנת להבריחם ו/או להסתירם מהצד-שכנגד".

כמו כן, עיגנו הצדדים בסעיף 63 להסכם, סעיף היעדר תביעות, לפיו "לאור ההצהרה בסעיף 62 לעיל מאשרים בני הזוג ומצהירים כי פרט לאמור בהסכם זה ובכפוף למילוי התחייבויותיהם, אין להם ולא תהיה להם, האחד ממשנהו, כל טענה ו/או דרישה ו/או תביעה מכל סוג שהוא, ובכל הכרוך ו/או הנובע ו/או הקשור בנישואיהם, ברכושם או ברכושו של כל אחד מהם, וכי כל חוב הרשום על שם אחד מהם בלבד ו/או ללא ידיעת הצד השני, ואשר לא הייתה אליו התייחסות בהסכם זה, יחול על אותו צד בלבד".

ביום 20.7.20206 התגרשו הצדדים זה מזו בגט פיטורין.

ביום 21.7.20217 (להלן: (V) כשנה לאחר אישור הסכם הגירושין, נחתם הסכם מיזוג בין החברה לחברה אמריקאית, "חברת ו"), תמורת סכום של עשרות מיליוני דולרים, במזומן ובמניות.

חרף ההסכם הגירושין, ביום 15.3.20228, בחלוף כשנתיים ממועד אישור ההסכם ומתן תוקף של פסק דין להוראותיו, הגישה התובעת התובענה דנן, לאיזון שווי האופציות שנצברו לנתבע במהלך הנישואין. לטענת התובעת, לאחר שנחשפה לכתבה שפורסמה בעיתון "TheMarker" ביום 22.7.2021 בעניין מכירת החברה (נספח ת/7 בתיק המוצגים מטעם התובעת) ולאחר שנועצה ב"אנשי מקצוע", הבינה, כי הנתבע לא גילה במהלך המשא ומתן את האופציות ושווין האמיתי והטעה אותה לחשוב שהאופציות שהוקצו לו חסרות כל ערך.

הנתבע מצדו עתר לדחיית התביעה על הסף ולגופה.9

ביום 27.1.202510 התקיים דיון ההוכחות, במסגרתו נחקרה התובעת ונחקרו העדים מטעמה: מר א' ג', מר מ' מ' ומר ע' ק' – כולם בעלי תפקידים בכירים בחברת פ'. כן נחקר הנתבע, אשר לא העיד מטעמו עדים נוספים. בתום הדיון ניתן צו להגשת הסיכומים מטעם הצדדים בכתב, והם הוגשו כנדרש.

מכאן, פסק הדין שלפנינו.

טענות הצדדים

עיקר טענות התובעת

11. טענתה המרכזית של התובעת היא, כי הנתבע הציג בפניה (ובפני האקטואר) מצג שווא והסתיר את הנתונים האמתיים לגבי שווי האופציות שהוענקו לו, והכל תוך שהוא פועל באופן בלתי ראוי ובחוסר תום לב, על מנת לגרום לה לוותר על חלקה בהן במסגרת הסכם הגירושין.

נטען, כי הנתבע הציג מצג שווא כאילו האופציות חסרות ערך כלכלי וכי הסיכוי למימושן הוא אפסי, בעוד שידע על12. הפוטנציאל הגלום בהן.

13. לביסוס טענתה לעיל, טוענת התובעת, כי הנתבע – כנושא תפקיד בכיר בחברה (שותף-מייסד וסגן נשיא בכיר) – היה חשוף למידע העסקי והפיננסי הפנימי של החברה, לרבות גיוסי ההון של החברה והמשאים ומתנים שנוהלו מול משקיעים ורוכשים פוטנציאליים, וידע היטב את שוויה האמיתי של החברה וכפועל יוצא מכך את שווי האופציות שהוענקו לו. חרף האמור, נטען כי הנתבע הסתיר את המידע האמור במהלך המשא ומתן להסכם הגירושין והציג מצג שווא כאילו האופציות שברשותו אינן בעלות ערך כלכלי וכי הסיכוי למימושן הוא אפסי.

14. לטענת התובעת, לולא היה הנתבע מנהל את המשא ומתן להסכם הגירושין בחוסר תום לב, תוך הצגת מצג שווא והסתרת מידע, היא לא היתה חותמת על הסכם הגירושין כפי שנוסח, לא היתה חותמת על סעיף העדר תביעות והייתה עומדת על כך שתוסדר סוגיית איזון שווי האופציות במועד מימושן.

לטענתה, סעיף העדר תביעות בהסכם הגירושין (סעיף 15.63 להסכם) כפוף להצהרת הצדדים בסעיף 62 להסכם, שם אישרו הצדדים והצהירו, כי נהגו בתום לב במהלך המשא ומתן לקראת כריתתו של ההסכם, לא הציגו מצגי שווא בפני הצד שכנגד ולא הסתירו מידע בעל משמעות ו/או חשיבות מהצד שכנגד.

16. נטען, כי לא הייתה לה גמירות דעת לוותר על חלקה בשווי האופציות מבלי לקבל תמורה כלשהי, וכי לא ניתן לראות גמירות דעת מצידה בסוגיה זו מקום שהנתבע ניהל את המשא ומתן בחוסר תום לב, תוך הצגת מצג שווא והסתרת מידע רלוונטי.

17. התובעת עותרת לאיזון שווי האופציות במועד מימושן, בהתאם להצהרת הצדדים בהסכם הגירושין כי חוות דעת האקטואר מקובלת עליהם ובהינתן כי האקטואר קבע בחוות דעתו, כי יש להסדיר את איזון שווי האופציות במועד מימושן.

התובעת מדגישה וטוענת, כי "אין לה כל טענה ביחס לתוקפו של הסכם הגירושין" ומשכך אינה אמורה לעתור לביטול. 18. ההסכם, וכי היא "בסך הכל עותרת לקבלת מחצית משווי האופציות שקיבל הנתבע בתקופת הנישואין" (סעיפים 72 ו-73 לסיכומי התובעת). לטענתה, לאור הוראות ההסכם היא אינה מנועה מלהגיש תובענה בעניין איזון שווי האופציות שכן סעיף העדר התביעות כפוף כאמור לחובת תום הלב ואי הצגת מצגי שווא.

התובעת מוסיפה וטוענת, כי יש להורות על איזון שווי האופציות שהוענקו לנתבע במהלך הנישואין גם בשל שיקולי. 19. צדק – שכן "זעקת ההגינות" מחייבת למנוע מצב לפיו הנתבע משלשל לכיסו למעלה מ- 4,760,000 ₪ מבלי שהסכום יאוזן בין הצדדים, וכך גם לאור עיקרון היציאה השוויונית מחיי הנישואין.

לאור האמור, התובעת מבקשת לקבוע שהיא זכאית למחצית שווי האופציות שקיבל הנתבע במהלך הנישואין מהחברה. 20. לפי ערכן במועד גמילתן / פירעונן, זאת בהתאם לתחשיב שערכה התובעת (מחצית תמורת סכום המכירה בסך 4,764,880 ₪), או לחלופין, למנות רואה חשבון או מעריך שווי שיעריך את שווי האופציות שקיבל הנתבע במהלך הנישואין מהחברה.

עיקר טענות הנתבע

הנתבע דוחה את כל טענות התובעת מכל וכל וטוען, כי מדובר בתביעת סרק טורדנית וקנטרנית, המונעת מנקמות. 21. חמדות וחוסר תום לב.

22. הנתבע טוען, כי פעל בשקיפות מלאה לאורך כל הליך הגירושין, לרבות בנושא האופציות. הוא מסר לתובעת ולאקטואר את כל המידע שהיה רלוונטי ונגיש לו באותה עת, כולל תלושי שכר, מסמכים פנסיוניים וטבלת אופציות. מכל מקום, האקטואר לא דרש מהנתבע להשלים מסמכים נוספים בעניין האופציות וכך גם התובעת, לא דרשה מהנתבע להציג מסמכים נוספים ואף לא שלחה לאקטואר שאלות הבהרה.

נטען, כי הצדדים הסתייעו באקטואר מוסכם לצורך הערכת שווי הנכסים. האקטואר קבע במפורש כי האופציות היו. 23 חסרות ערך במועד הקרע, וכי לא ניתן להעריך את שוויין העתידי. התובעת קיבלה את חוות דעתו ולא השיגה עליה.

24. לטענת הנתבע, בהסכם הגירושין, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, ויתרה התובעת במפורש על כל תביעה עתידית בנוגע לאופציות. היא בחרה לקבל סכום כסף וודאי וידוע, במקום להסתכן באפשרות שהאופציות לא יבשילו לכדי רווח.

כן נטען, כי מימוש האופציות והרווח שהופק מהן התרחשו למעלה משנה לאחר מועד הגירושין, כתוצאה מאירוע עסקי. 25 בלתי צפוי (מכירת החברה). מדובר ברכוש שנצבר לאחר הקרע, ולכן אינו חלק מאיזון המשאבים.

הנתבע טוען, כי יש לכבד את פסק הדין שניתן לאישור הסכם הגירושין, וכי אין מקום לפתוח את הדיון מחדש. עקרון. 26 סופיות הדיון נועד לייצר וודאות ויציבות משפטית, ויש להחילו גם במקרה זה.

27. הנתבע מוסיף וטוען, כי התובעת מנסה לנצל את הצלחתו העסקית המאוחרת כדי להשיג רווח כספי נוסף; כי תביעתה נובעת מחמדנות ונקמנות; כי התובעת קיבלה במסגרת הסכם הגירושין נכסים משמעותיים, לרבות בית מגורים, רכב, מזונות והיוון זכויות פנסיוניות וסוציאליות, וכי אין לה עילה להתלונן על קיפוח.

28. לטענתו, יש לדחות טענת התובעת להחלת דוקטרינת "העיפרון הכחול" כדי לבודד את נושא האופציות מהסכם הגירושין ולדון בו בנפרד ומחדש, מאחר שדוקטרינה זו אינה ישימה בהסכמי גירושין, שכן הם מהווים הסדר כולל של כלל הזכויות והחובות בין בני הזוג ומכל מקום, הסכם הגירושין קיים כמעשה עשוי.

הנתבע עותר לדחיית התביעה על הסף ו/או לגופה. 29

דיון והכרעה

30. **אין חולק** כי הצדדים ערכו הסכם הגירושין בהליך גישור, במסגרתו קיבלו ייעוץ כלכלי מקצועי ובלתי תלוי בנוגע. לאיזון המשאבים בהסכם הגירושין בכלל, ולאופציות בפרט;

אין חולק כי התובעת ויתרה, במפורש, בהסכם הגירושין על האופציות שהוקצו לנתבע במהלך חיי הנישואין;

אין חולק כי שווי האופציות עלה באופן משמעותי לאחר מיזוג החברה ורכישתה על ידי חברת ו' במהלך חודש יולי 2021;

אין חולק כי סוגיית המיזוג לא עלתה במסגרת הליכי הגישור ולא הובאה לידיעת המומחה; אין חולק כי במועד חתימת ההסכם, הנתבע לא ידע על עסקת המיזוג והתובעת אינה טוענת – וממילא לא הוכיחה – אחרת.

לצורך ההכרעה בתובענה שבפני יש להכריע בשאלות הבאות. 31.

כשאלה מקדמית, יש לבחון האם עומדת לתובעת זכות להגיש תביעה לתשלום שווי האופציות במועד מימושן, מבלי שנגקט הליך לביטול הסכם הגירושין ופסק הדין המאשרו, והאם יש בהוראות הסכם הגירושין — לרבות תניית היעדר תביעות ו/או ויתור מפורש ביחס לאופציות — כדי לשלול את זכותה הנטענת לאיזון משאבים בגינן?

ככל שיקבע כי התובעת רשאית להגיש את תביעתה חרף הוראות הסכם הגירושין וחרף פסק הדין המאשרו, יש להוסיף ולבחון את טענות התובעת לגופן.

האם התובעת ידעה על קיומן של האופציות במועד חתימת הסכם הגירושין?

האם הנתבע הסתיר מידע מהותי מהתובעת ו/או מהאקטואר בנוגע לאופציות? האם סיפק את כל המידע הדרוש לצורך הערכת שוויין?

האם הנתבע הציג מצג שווא לתובעת או לאקטואר בנוגע לשווי האופציות שלו במהלך המשא ומתן לגירושין?

האם התובעת קיבלה תמורה כלשהי במסגרת הסכם הגירושין בגין ויתור על זכויותיה באופציות?

שאלות אלו ידונו ויוכרעו בפסק הדין שלפנינו.

א. האם עומדת לתובעת זכות להגיש תביעה לתשלום שווי האופציות במועד מימושן, מבלי שנגקט הליך לביטול הסכם הגירושין ופסק הדין המאשרו, והאם יש בהוראות הסכם הגירושין — לרבות תניית היעדר תביעות ו/או ויתור מפורש ביחס לאופציות — כדי לשלול את זכותה הנטענת לאיזון משאבים בגינן?

32. כפי שיפורט להלן, סבורתני כי בנסיבות העניין שלפני, ובהתאם להוראות הסכם הגירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין מנועה התובעת לתבוע את איזון שווי האופציות, זאת נוכח סעיף העדר התביעות והוראות הוויתור הספציפיות הכלולות בהסכם לעניין זה ונוכח פסק הדין אשר אישר את ההסכם.

33. מושכלות יסוד הן כי הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, הוא בעל מעמד מיוחד בדין הישראלי עת הוא מורכב משני חלקים: החלק ההסכמי – ההסכם והוראותיו שבין בעלי הדין, והחלק השיפוטי – החלטת בית המשפט אשר נתן להסכם תוקף של פסק דין. בעל דין המבקש לתקוף את פסק הדין המאשר את הסכם הגירושין, יכול לבחור באחת משתי דרכים בהתאם לעילה העומדת ביסוד עתירתו; ככל שמבוקש לבטל את פסק הדין מחמת פגם הקשור להסכם עצמו, הפן "ההסכמי" מאפשר הגשת תביעה חדשה בעילתה הפגם שנתגלה בהסכם. ואולם, ככל שמבוקש לבטל את פסק הדין מחמת פגם בהליכי המשפט (כגון פגם בסדרי הדין), יש לנקוט בהליכי ערעור רגילים ביחס לפן "השיפוטי" (ר' רע"א 3960/05 נפתלי נשר נ' שיבלי ראיף בן פאיז (פורסם במאגרים, 26.12.2005).

34. ההלכה הפסוקה קובעת, כי יש ליחס משקל ניכר לערך של סופיות הליך שהסתיים בהסכם פשרה, שכן ההגנה על ערך זה חיונית כדי להגשים את הציפייה הסבירה של הצדדים כי הסכם הפשרה אליו הגיעו יסיים את ההליך. משכך, יכללו הסכמי פשרה, על דרך הכלל, תניה המבהירה כי אותו הסכם בא להסדיר באופן סופי ומוחלט את הסכסוך בין הצדדים – כבענייננו (ר' ע"א 2495/95, הדס בן לולו נ' אטראש אליאס ואח', פ"ד נא(1) 577 בעמ' 594-595; רע"א 4976/00, בית הפסנתר נ' דליה מור ואח', פ"ד נו(1) 577).

35. משאושר הסכם גירושין וממון בערכאה המוסמכת, וניתן להסכם תוקף של פסק דין, מקים פסק הדין בהסכמה השתק עילה, וככלל אין לשוב ולהידרש לו. משניתנה גושפנקא שיפוטית להסכמת הצדדים בדבר הדרך ליישוב הסכסוך, שוב אין מקום לאפשר להם להחזיר את הגלגל אחורנית ולפתוח מחדש את חזית המריבה, שאם לא כן, לא יהיה בכוחו של פסק הדין למלא את התכלית שלה נועד, קרי – יישובם הסופי של סכסוכים (ע"א 601/88 עיזבון המנוח מיכאל רודה ז"ל נ' ורדה שרייבר, פ"ד מז(2) 441 (1993) עמ' 450).

חרף עיקרון סופיות הדיון והגנה על אינטרס הציפיות הסבירות של הצדדים, הסכם גירושין ניתן לביטול, כאמור, אם. 36 הוכח שנפל פגם בכריתתו – פגם היורד לשורש ההסכמה והרצון החופשי של המתקשרים בהסכם, על פי אחת העילות לביטול הסכם מחמת פגם בכריתתו המנויות בחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים"), וזאת אף אם ההסכם אושר בפני ערכאה שיפוטית וקיבל תוקף של פסק דין.

פסק הדין המנחה בסוגיית ביטול הסכם ממון וגירושין הוא פסק הדין בע"א 105/8337 אברהם מנשה נ' רבקה מנשה, פ"ד לח(4) 635 (להלן: עניין מנשה), שבו נקבעה ההלכה, כי הסכם הגירושין כולל בתוכו מערכת שלמה ומורכבת של חיובים והסדרים לסוגיות השונות, כאשר כל אחד מהם כרוך וקשור בשני והם אינם נפרדים ומנותקים זה מזה ועל כן אי אפשר לבדדם ובמיוחד כאשר ההסכם כבר בוצע.

בעקבות פסק הדין בעניין מנשה לעיל נפסק לא אחת בבתי משפט, כי אי אפשר להפריד בין חלקיו של הסכם הממון. 38 והגירושין ואין לבטלו ביטול חלקי (ראו למשל: תמ"ש (י-ם) 8803/97 ב.ש. נ' ב.ש (פורסם במאגרים); תמ"ש (ת"א) 57240/96 א' נ' ש' (פורסם במאגרים, 24.6.1998)).

בספרו של הרב אבישי גריידי, עו"ד, הסכם ממון וגירושין, אישור וביטול, אפריל 2014, עמ' 145), נכתב:

"הסכם הגירושין הוא חטיבה אחת שלמה של התחייבויות, ואחרי אישורו של ההסכם, ובמיוחד עם הוצאתו לפועל - אי אפשר לבטל רק חלק אחד ממנו. בן הזוג אינו יכול לבודד התחייבות אחת שלו ולעתור לביטולה מן הטעם, שנגד התחייבותו עומדת התחייבות אחרת של בן זוגו, ומכיוון שהתחייבות זאת הופרה או בטלה, הרי יש לבטל גם את ההתחייבות שלו. **על אחת כמה וכמה, בן הזוג אינו יכול לעתור לתוספת או לשינוי התחייבות מסוימת מצדו, לאחר שהוראות ההסכם בוצעו בפועל.**

ביטול ההסכם שלא בהסכמה, אם ייעשה, הוא ייעשה באופן באשר לכל הוראות ההסכם, ולא באשר לחלק בלתי מסוים ממנו.

יוצא מן הכלל הוא, אם בגוף ההסכם נקבע במפורש, כי קיימת זיקה בין התחייבויות שונות, וכי

התחייבות בן הזוג עומדת כנגד התחייבות אחרת של רעהו. רק אז ניתן להפריד בין הוראות

ההסכם"

בענייננו, לא זו בלבד שהתובעת לא עתרה לביטולו של ההסכם, אלא טענה והדגישה מפורשות, כי אין בפיה "כל טענה. 40 ביחס לתוקפו של הסכם הגירושין" (סעיף 72 לסיכומי התובעת). תחת זאת, התובעת מבקשת, הלכה למעשה, לבטל את ויתורה המפורש על האופציות ולהוסיף על ההסכם את איזון שווין של האופציות.

141. איסיון התובעת לאחוז את החבל בשני קצותיו – הותרת הסכם הגירושין על כנו מחד גיסא, ודיון מחדש באחד מרכיביו בלבד (האופציות), חרף וויתור מפורש מאידך גיסא – אינו ראוי ואינו מתיישב עם ההלכה הפסוקה.

42. המערכת ההסכמית שהגיעו אליה הצדדים היא אחת, שלובה זו בזו, כאשר מלוא הוראות ההסכם בוצעו במלואן. כשם שלא ניתן לעתור לביטול חלקי של הסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין, לא ניתן לבודד ולהפריד את האופציות מיתר הוראות הסכם הגירושין, וקל וחומר לא ניתן להפרידן מאיזון המשאבים הכולל אותו ערכו הצדדים. לא זו בלבד שהפרדה מלאכותית מעין זו אינה נטועה בדין, אלא שהיא אף מנוגדת לשכל הישר וחוטאת לכוונת הצדדים, עת בענייננו עולה מן התשתית הראייתית ומעיון בהסכם הגירושין וחוות דעת האקטואר, כי התובעת ויתרה על חלקה באופציות, באופן מפורש ומודע.

בעניין דומה לענייננו, בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים נ' הנדל, צ' צפת ומ' ברנט) [ע"מ (ב"ש) 113/0743 ר. א. נ' א. ג. א. (פורסם במאגרים, 27.5.09)] קיבל ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה וביטל את קביעתו לפיה על האיש לחלוק את זכויות הפנסיה והפיצויים שקיבל עם האישה, למרות קיומו של סעיף העדר תביעות. בית המשפט המחוזי קבע, כי "הסכם הגירושין מסדיר חלוקת חובות משותפים בדרך מסויימת, לא ניתן להפריד הסדר זה מאיזון רכושי כולל בין בני הזוג. לכן, אם למשיבה טענה כלשהיא בדבר האיזון, היה עליה לעתור לביטול ההסכם או חלקו ועריכת איזון כולל מלכתחילה. זאת ועוד, ככלל, סעיף העדר תביעות אינו חוסם את דרכו של צד להסכם לפנות לביהמ"ש ולעתור לביטול ההסכם באם קיימת עילה כאמור לעיל על פי חוק החוזים, אולם כל עוד סעיף הוויתור שריר וקיים, הן כהסכם בר תוקף והן כפסק דין, המשיבה מנועה מלעתור לסעד ממנוני/רכושי נוסף" (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.).

דברים אלו קולעים לענייננו מכוח קל וחומר, בהינתן שבמקרה הנדון שם היה וויתורה של האישה בגדר וויתור אגבי בלבד, שכן בהסכם הגירושין לא היתה התייחסות מפורשת לזכויות האיש ממקום עבודתו, בעוד שבענייננו ויתורה של התובעת הוא ויתור מפורש ופוזיטיבי.

בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי "לא ניתן להפריד בין הסדרת החובות המשותפים לבין כלל זכויות ממנויות אם קיימות" וכי "לא ניתן לאזן את זכויות המשיבה בלבד שהרי לאו איזון הוא. המושג "איזון" לעולם לא יהא חד צדדי, קיים כשל לוגי ברציונאל המונח בבסיס טענה זו והיא נסותרת מתוך הגיונה הפנימי".

יש לציין, כי בית המשפט המחוזי התייחס לכך שהאישה, בדומה למקרה שלפנינו, לא ביקשה לבטל את ההסכם אלא רק לשנות או להוסיף עליו וכב' השופטת צפת הביעה עמדתה בפסק הדין, כי "היה ותמצא עילה לביטול הסכם הגירושין כולו או חלקו, יהיה צורך לבצע איזון משאבים בכלל הזכויות והחובות של בני הזוג, בצוותא חדא, שאם לא כן נחטא באי איזון כלפי המערער. אם סבורה המשיבה כי קופחה בכך שלא קיבלה את חלקה בזכויות המערער ממקום עבודתו, וקיימת לה עילה לביטול הסכם הגירושין כולו או חלקו, פתוחה בפניה הדרך להגיש עתירה מתאימה לביטול ההסדר הממוני הקיים ולעריכת איזון כולל בחובות ובזכויות".

התובעת אוזחת בדעה כי לא היה מקום לעתור לביטול ההסכם עת כל הוראות ההסכם כבר קוימו, אלא יש ליתן סעד. 44. המאפשר את ביצוע ההסכם כפי שצריך היה להיעשות לכתחילה – איזון שווין האמיתי של האופציות שהוענקו לנתבע במהלך הנישואין, זאת בהסתמך על פסק דינה של כב' השופטת אילת גולן-תבורי בתמ"ש (פתח תקווה) 29533-08-11 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, 12.4.2015). ואולם, בניגוד לתובעת, אינני מוצאת כי יש להקיש מהנדון שם, לענייננו.

ראשית, פסק הדין לעיל אינו מנחה או מחייב את בית המשפט דכאן ואין בכוחו לשנות את ההלכות הידועות השולטות בכיפה.

שנית, הצדדים שם עיגנו בסעיף 66 להסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין תניה, לפיה ככל שיתברר שלמי מהצדדים היה במועד החתימה על ההסכם נכס נוסף, יהיה השני רשאי להגיש תביעה מתאימה למחצית שוויו. כב' השופטת גולן-תבורי מנמקת כי מסקנתה שלא להורות על ביטול ההסכם, אלא ליתן סעד ספציפי בעניין איזון משאבים "נוסף" של המניות והאופציות בין בני הזוג שם, נכונה בשים לב להסכמות הצדדים בסעיף לעיל (ר' סעיף 85 לפסק הדין). תניה שכזו, או דומה לה, לא כלולה בהסכם הגירושין בענייננו. מהסכם הגירושין שערכו הצדדים דכאן, לא ניתן ללמוד – ולו ברמז – על רצונם ו/או כוונתם לערוך איזון משאבים נוסף ו/או עתידי, זאת במובחן מהמקרה עליו מבקשת התובעת להסתמך. אדרבא, בענייננו הצדדים עיגנו בהסכם סעיפים הנוגעים להיעדר תביעות עתידיות (סעיפים 59 ו-63 להסכם הגירושין) ותניות ספציפיות הנוגעות לויתור התובעת על ה"אופציות" (סעיפים 58 ו-63 להסכם הגירושין).

שלישית, בהסכם הגירושין שם לא נכללה תנייה המתייחסת באופן ספציפי לויתור על אופציות, אם כי סעיף וויתור והעדר תביעות כלליים (סעיפים 67 ו-69 שם), בתוספת סעיף 66 שפורט לעיל. זאת, במובחן מענייננו עת כאמור הצדדים עיגנו בהסכם סעיף וויתור מפורש וספציפי ביחס ל"אופציות" (סעיף 58(ח) להסכם הגירושין).

רביעית, בפסק הדין שם נקבע, כקביעה עובדתית, כי האיש ידע על התגבשות עסקת המיזוג קודם לחתימת הצדדים על הסכם הגירושין וכן ידע מה המשמעות הכספית הצפויה לו באופן אישי מהעסקה. בנסיבות אלה, נקבע, כי אי גילוי המידע מהווה הפרת חובת הגילוי וחובת תום הלב במשא ומתן. כפי שיפורט להלן בהרחבה, בענייננו, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע לא הפר את חובת הגילוי וחובת תום הלב במשא ומתן ולא פעל להטעות את התובעת ו/או המומחה בהליך הגישור.

יוצא אפוא, כי התובעת אינה יכולה להיבנות מפסק הדין בתמ"ש 29533-08-11 לעיל.

אף אם הייתי נכונה לקבל טענת התובעת, כי הסכם הגירושין נחתם אך לאור תוצאת הטעיה של הנתבע את התובעת וכי. 45 הנתבע לא גילה לתובעת את שווין האמיתי של האופציות (סעיף 15 לחוק החוזים), הרי שמדובר בפגם בכריתתו של חוזה שתורתו בביטולו – לא באכיפתו החלקית של ההסכם, לא בשינויו ולא בהוספה עליו.

יוצא אפוא, שגם אם אצמד במסלול שהתוותה התובעת ואניח כי הנתבע הפר את סעיף 62 להסכם הגירושין וכי סעיף כפוף לסעיף 62 לעיל, ממילא תוצאת מעשיו של הנתבע תהא ביטול הסכם הגירושין. משלא (היעדר תביעות) 63 הוגשה תביעה לביטול ההסכם, קל וחומר שלא ניתן פסק דין המורה על ביטולו של ההסכם ופסק הדין, התובעת אינה רשאית לעתור בתביעה זו לאיזון שווי האופציות בניגוד להוראות ההסכם ופסק הדין.

טענת התובעת, כי התנהגות בחוסר תום לב במהלך ניהול משא ומתן והתקשרות בחוזה עקב הטעיה, יכולה להצמיח "סעד המאפשר את ביצוע ההסכם, כפי שצריך היה להיעשות מלכתחילה", לא רק שמנוגד לדין הקיים, אלא יוביל הלכה למעשה, לתוצאה הבלתי רצויה, שתמיד ניתן יהיה "לפתוח" הסכמים מבלי לבטלם ובכך לריקון מתוכן של הרציונל לעריכת הסכמים – הגשמת מפגש רצונות הצדדים במועד כריתת ההסכם וסופיות הדיון בסוגיה העומדת בליבת ההסכם.

הרבה מעבר לדרוש ייאמר, כי ככל שלצדדים הייתה כוונה כי בנסיבות מסוימות, לרבות הסתרת נכסים או אי גילויים. 46 יוכלו לערוך איזון משאבים עתידי ביחס לאותו נכס, הרי שהיה עליהם לעגן זאת מפורשות בהסכם הגירושין, באופן שבו נהגו הצדדים בהסכם הגירושין שנדון בתמ"ש 29533-08-11 (סעיף 66.1 להסכם הגירושין שם), עליו מבקשת התובעת להסתמך. בזיקה לכך יוער, כי תניות מסוג זה מעוגנות כסעיף סל בהסכמי גירושין כעניין שבשגרה.

כאמור, לא זו אף זו שהצדדים לא עיגנו תניה כאמור בהסכם הגירושין, או דומה לה, הם הצהירו, באופן מפורש, במספר סעיפים בהסכם הגירושין, כי הסכם הגירושין מסדיר את כל ענייניהם הנובעים מהפירוד וכי מי מהם לא יוכל לעתור בתביעה עתידית הקשורה בנישואיהם, ברכושם או ברכוש של מי מהם (סעיף 58(ח), סעיף 59 וסעיף 63 להסכם הגירושין).

47 **סיכומי של דבר.** לאור כל האמור לעיל, בהתאם לעקרון סופיות הדיון, מעשה בית דין, ולנוכח הוראות הסכם הגירושין המפורשות, ובכללן סעיף היעדר התביעות והוויתור הספציפי על האופציות, נקבע כי התובעת מנועה מלעתור לאיזון משאבים ביחס לאופציות. ההסכם מהווה מקשה אחת, ואין לאפשר ביטול או שינוי חלקי שלו, בפרט כאשר התובעת אינה עותרת לביטולו המלא. ניסיונה של התובעת לאחוז את החבל בשני קצותיו – קיום ההסכם תוך שינוי אחד מרכיביו – אינו עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה ועם כוונת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם ובביצועו המלא.

48. משהוכרעה השאלה המקדמית ונקבע כי התובעת אינה רשאית לעתור לאיזון רכיב האופציות בלבד, מבלי לעתור תחילה לביטולו של הסכם הגירושין ופסק הדין המאשרו וכי הוראות הסכם הגירושין שוללות את זכותה הנטענת לאיזון משאבים, מתייטר לכאורה הצורך לדון בטענות הצדדים לגופן, לרבות בשאלה האם הנתבע פעל בחוסר תום לב במהלך המשא ומתן, תוך הסתרת מידע מהותי והצגת מצג שווא ביחס לשווין של האופציות ושיווי החברה.

על אף המסקנה שלפיה דין התביעה להידחות לאור המפורט לעיל, הואיל ונשמעו טענות הצדדים והובאו עדויותיהם אף לגופה של המחלוקת, מצאתי להידרש גם לבחינת טענות הצדדים במישור המהותי.

ב. האם התובעת ידעה על קיומן של האופציות במועד חתימת הסכם הגירושין?

אין חולק, כי העובדה שנצברו לנתבע אופציות צוינה מפורשות הן בהסכם הגירושין (סעיף 53 להסכם) והן בחוות דעת. 49. המומחה.

חרף האמור, העידה התובעת בחקירתה כי לא ידעה על עצם קיומן של האופציות שנצברו לנתבע. 50.

"ת: לא, אני לא ויתרתי על האופציות כי לא ידעתי שהאופציות קיימות מבחינתי. לאורך כל הדרך לא ידעתי שהיו הסכמי אופציות.

בית המשפט: מה זה לא,

ת: לא ידעתי.

בית המשפט: בהסכם כתוב **שישאופציות. לאידעת שישלואופציות? לאידעת שהוא מחזיק באופציות?**

ת: לא, הוא לא שיתף אותי לאורך כל הדרך.

בית המשפט: לא ידעת שהחברה נתנה לא' אופציות?

"ת: לא. לא לא" (עמ' 38 לפרוטוקול, ש' 15-24) (ההדגשות אינן במקור, ש.כ.).

בהמשך עדותה, הוסיפה, כי "אם אני הייתי יודעת שיש אופציות ויש מניות אני לא הייתי מוותרת עליהן. מאוד פשוט" (עמ' 39 לפרוטוקול, ש' 2-3).

הנה כי כן, בעדותה שינתה התובעת מגרסתה לפיה סברה שהאופציות אינן שוות מאום (אך ידעה על קיומן), ותחת זאת. 51. טענה כי לא ידעה כלל על עצם קיומן של האופציות.

52. בניסיון לבאר הסתירות בעדותה בחקירתה הראשית של התובעת, התבקשה על ידי בא כוחה להסביר עדותה בסוגיה זו. בתחילה, שבה התובעת על גרסתה, כי לא ידעה על קיומן של האופציות, אך בהמשך, כאשר בא כוחה טען, כי "אינו מבין" את תשובתה, שינתה התובעת גרסתה ואישרה שידעה על קיומן של האופציות, אך סברה כי "אין בזה כלום" (עמ' 39, ש' 13-עמ' 40, ש' 16 לפרוטוקול).

53. בסיכומיה, ניסה ב"כ התובעת ליישב הסתירות בגרסאותיה וטען, כי "התובעת שגתה בבחירת המילים, מתוך לחץ וחרדה מעצם המעמד" (ס' 8 לסיכומי התובעת). דא עקא, לא התרשמתי, כי ניתן לייחס הסתירות המהותיות בעדותה של התובעת, בעניין העומד בטבורה של המחלוקת שהונחה לפתחי, להתרגשות ו/או חרדה, הן בשל כך שגם בנושאים אחרים, כפי שיפורט להלן, לא הצליחה התובעת להציג גרסה אחידה ועקבית ועדותה לא נמצאה מהימנה עלי, והן בשל כך שעדותה נמסרה באופן שוטף וחופשי במסגרת חקירתה הראשית.

54. מהאמוריוצאאפוא, כי בניגוד לעדותה, התובעת ידעה גם ידעה על קיומן של האופציות הן במהלך הליך הגישור והן במעמדחתימתה על הסכם הגירושין ובמעמד אישורו בבית המשפט, ועובדה זו אף הובהרה בסיכומיה (ס' 8 לסיכומי התובעת).

ג. האם הנתבע הסתיר מידע מהותי מהתובעת או מהאקטואר בנוגע לאופציות? האם הנתבע סיפק את כל המידע הדרוש לצורך הערכת שוויין?

55. הפוך והפוך בכתב התביעה ובסיכומי התובעת ולא תמצא פירוט והבהרה בנוגע למידע ו/או המסמכים שהנתבע הסתיר כביכול מהתובעת ו/או מהאקטואר במהלך המשא ומתן / הליך הגישור. כל שנטען על ידי התובעת, באופן סתמי ולקוני, הוא כי הנתבע הסתיר "את שווין האמיתי של האופציות שקיבל ממעבידתו, תוך שהוא ציין שאין להן ערך כלכלי כלשהו" (ס' 26 לסיכומי התובעת). התובעת מערבבת בין טענתה להסתרת מידע במשא ומתן לבין טענתה למצג שווא, וטוענת, כי הנתבע הסתיר מידע ביחס למצבה העסקי והפיננסי הפנימי של החברה ולגיוסי ההון והמשאים ומתנים שניהלה, וכפועל יוצא הסתיר את שווין האמיתי של האופציות וכי הוא הציג מצג שווא לגבי שווין של האופציות, עת טען כי הן אינן בעלות ערך כלכלי וכי הסיכוי למימושן הוא אפסי (סעיפים 44-45 לכתב התביעה, וסעיפים 55-56 לסיכומי התובעת).

בעדותה נשאלה התובעת איזה מידע הסתיר הנתבע והשיבה: "שיש לו אופציות, שיש שווי לחברה, שהיה גיוסי הון, כל. 56. הדברים האלו לא נאמרו" (עמ' 48, ש' 4-7). כשנשאלה איזה מידע ו/או מסמך היה על הנתבע לגלות, השיבה: "אני רציתי שהוא יבוא ויגיד שיש פה אופציות". בהמשך לכך, כאשר הועמדה על טעותה והובהר לה כי הנתבע לא הסתיר את עצם קיומן של האופציות, תיקנה התובעת תשובתה והשיבה: "שיש להן שווי, אוקי? שיש שווי לחברה, שהיו לו הסכמי אופציות לאורך כל השנים" (עמ' 43, ש' 33 - עמ' 44, ש' 5).

אלא שכפי שנקבע לעיל, וכעולה מעדותה של התובעת עצמה, הנתבע גילה גם גילה שיש ברשותו אופציות והדבר השתקף. 57. שחור על גבי לבן, הן בחוות דעת המומחה והן בהסכם הגירושין. העובדה שהצדדים "לא נתנו לזה במה" כטענת התובעת (עמ' 37, ש' 9), אין משמעה שהנתבע הסתיר באופן אקטיבי מהתובעת את שווין "האמיתי" של האופציות, כפי שהיא מנסה לטעון.

58. מכאן לשאלה אילו מסמכים הסתיר כביכול הנתבע מתובעת ומהאקטואר. התובעת אישרה בעדותה, על אף שעדותה היתהמתחמקת ופתלתלה, שהנתבע העביר למומחה את כל המסמכים שנדרשו ממנו וכי לא היו חסרים למומחה מסמכים לשםעריכת חוות דעתו:

"ש. גבירתי יש מסמכים שהמומחה ביקש ממנו וא' לא העביר למומחה?

ת. הוא פעל בערוץ נפרד במייל נפרד מול האקטואר, כל אחד עבד במייל נפרד מול האקטואר.

ש. גבירתי אמרה שהיא עשתה בירורים עם אנשי מקצוע, את ביררת עם המומחה האם בעת מתן חוות הדעת היו חסרים לו מסמכים לצורך עריכת חוות הדעת.

ת. א' אמר שהוא העביר הכל ואני גם אמרתי,

ש. אני שואלת אם פנית למומחה,

ת. לא אני לא,

ש. ביררת מול,

ת. אני לא,

ש. לפני הגשת התביעה,

ת. לא,

ש. אחרי הגשת התביעה,

ת. לא,

ש. לא ביררת עם המומחה אם היו חסרים לו מסמכים?

ת. לא לא, הוא פשוט אמר שא' העביר לו את הכל.

ש. אז ביררת. והוא אמר שא' העביר לו את הכל.

ת. לא, את יודעת ישבנו בישיבה, והוא עבר איתנו על הדוח והוא אמר קיבלתי את כל המסמכים" (עמ' 44, (ש' 6 – 24 לפרוטוקול; ההדגשה אינה במקור – ש.כ).

59. חזקה, כי ככל שהאקטואר סבר שלא הוצגו לו ו/או שחסרים בידו מסמכים הדרושים לשם הערכת שווי האופציות והכנת חוות הדעת, הרי שהיה משקף זאת לצדדים, שב בדרישה חוזרת ו/או נוספת לגילוי המסמכים ומציין זאת בחוות דעתו. במצב דברים זה, בוודאי שהמומחה לא היה מאשר בפני הצדדים, באופן פוזיטיבי, כי הוא קיבל את כל המסמכים הדרושים.

60. ממילא, התובעת לא עתרה לזימון האקטואר למתן עדות על מנת שיבהיר האם היה בהצגת מסמכים נוספים מטעם הנתבע בזמן אמת כדי לשנות ממסקנתו, או האם יש במסמכים שיש בידי התובעת כיום כדי ללמד על שווין ו/או פוטנציאל שווין של האופציות בעת מועד הקרע. יתרה מזאת, התובעת העידה בחקירתה הנגדית, כי חוות דעת המומחה מקובלת עליה גם היום (עמ' 59, ש' 12-15 לפרוטוקול).

61. בכלל נסיבות העניין ובהינתן נטל ההוכחה המוטל על שכמה של התובעת, מצאתי לזקוף לחובתה את הימנעותה מזימונו של המומחה, האקטואר טל אבינדב, למתן עדות - הימנעות אשר התובעת לא סיפקה כל הסבר מניח את הדעת לקיומה. בפסיקה נקבע הכלל לפיו מעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראייה, היתה פועלת נגדו. עוד נקבע כי ככל שהראייה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה (וראו לעניין ע"א 548/78 שרון נ' לוי פד"י לה (1) 736, רע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר בע"מ, פ"ד מד (4) 595, ע"א 2273/90 ימיה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג ואח', פ"ד מז (2) 606, ע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף (פורסם במאגרים, 27.07.08), וכן ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה (4) 651. בענייננו, סבורני כי אי זימונו המומחה, עורך חוות הדעת, לעדות ע"י התובעת, על אף שלא הייתה כל מניעה לעשות כן, עומדת לחובתה ויש בה לחזק דווקא את טענות הנתבע. ויודגש; המדובר בעדות משמעותית ומהותית ביותר, והימנעותה של התובעת מהעדתו של עד זה, מבלי שניתן כל הסבר סביר לכך, הביאוני למסקנה לפיה באם עדותו הייתה נשמעת, היה בה לתמוך בטענותיו ובגרסתו של הנתבע.

62. על האמור יש להוסיף, כי התובעת אף לא עתרה למינוי מומחה מטעם בית המשפט על מנת לבסס טענתה בדבר הצגת מצג שווא בעניין שווי האופציות ע"י הנתבע, על יסוד המידע שהיה ידוע לו בזמן אמת; זאת במובחן מעתירתה למינוי

מומחה שיעריך את שווי האופציות שקיבל הנתבע במהלך הנישואין לפי ערכן במועד גמילתן / פירעונן (סעיף 65 לכתב התביעה).

גם טענת התובעת, כי לאחר שגילתה על אודות "האקזיט" של החברה בכתבה בעיתון "דה מרקר", ליוו אותה "אנשי.63 מקצוע", שסייעו לה להבין שהנתבע לא גילה את שווי החברה ושווין האמיתי של האופציות (עמ' 42, ש' 25- עמ' 43, ש' 1 לפרוטוקול) נטענה באופן סתמי וכללי, מבלי שהתובעת ידעה לפרט איזה מידע הוצג לאותם גורמי מקצוע; האם מדובר במידע חדש, לאחר עסקת המיזוג או מידע שהיה קיים עובר לחתימת הסכם הגירושין; האם אותם אנשי מקצוע יכולו ליתן הערכה אחרת ביחס לשווי האופציות בזמן אמת, ולא רק בדיעבד; אילו מסמכים ניתן היה לגלות במועד הרלוונטי וכיצד בוצע. תחת זאת התובעת טענה כי אינה זוכרת את המידע, הגם שזו גדר המחלוקת העובדתית נושא ההליך, באופן המשליך על חוסר ש' 59, עמ' 59, ש' 80.

ממילא, התובעת לא הציגה כל מסמך, ממנו ניתן היה ללמוד באופן מהימן ומקצועי על שווייה של החברה במועד הקרע.64 ושווין הפוטנציאלי של האופציות שהיו ברשות הנתבע.

בהקשר זה ייאמר, כי בית המשפט אפשר לתובעת גילוי מסמכים נרחב ונעתר לכל בקשותיה בנדון, אף מקום שאלו נחזו.65 כמעין "מסע דיג" (ר' החלטת מיום 8.12.2022). כך, לבקשת התובעת, הוריתי לנתבע להעביר לתובעת את כל הסכמי האופציות שקיבל לאורך השנים, לרבות לאחר מועד הקרע, מחברת RMLTD, מחברת פ' ומחברות בנות שלהן; אישור של חברת פ' לגבי כמות האופציות והמניות שהיו בבעלות הנתבע במועד הקרע, לרבות פרטים לגבי מחיר המימוש, כולל אופציות ומניות שהונפקו על ידי חברות בנות; אסמכתאות לגבי מימוש האופציות על ידו במהלך מיזוג חברת פ' ואסמכתאות לגבי כלל הסכומים שקיבל בגין מכירת / מימוש האופציות במועד מיזוג חברת פ' או בסמוך למועד האמור – וכשהתובעת לא הסתפקה בכך – ניתן, לבקשתה, צו גילוי מסמכים נוסף המסמך את בא כוחה לפנות ולקבל מכל מוסד בנקאי כל מידע ו/או מסמך ו/או תדפיס ביחס לנתבע, לתקופה שמיום 1.6.2020 ועד ליום 31.12.2022 (ר' החלטות מיום 8.12.2022 ומיום 19.2.2023).

חרף גילוי המסמכים הרחב שניתן בידי התובעת והאפשרויות שבדין שעמדו לפניה, התובעת לא הוכיחה, כי בפועל הנתבע הסתיר מפניה מסמך כלשהוא במהלך ניהול הליך המשא ומתן לקראת כריתת הסכם הגירושין, ואף לא הצליחה להצביע על מסמך ספציפי שהיה אמור הנתבע להציג בפניה ו/או בפני המומחה שהיה בו כדי ללמד על פוטנציאל שווין של האופציות.

66. בין כך ובין אחרת, עמדו לפני התובעת, במהלך הליך הגישור, כל האפשרויות לערוך בירור עצמאי ומעמיק באשר לשווי האופציות, ככל שראתה לנכון. לא נטען כי הופעל עליה לחץ או כי עמד לרשותה פרק זמן מצומצם באופן שפגע ביכולתה לבחון הדברים לעומקם. כשם שהצדדים הסכימו על פנייה לאקטואר, התובעת יכולה לפנות לכל מומחה מטעמה, לדרוש מסמכים נוספים או לבקש כל נתון או מסמך רלוונטי, אך היא בחרה, במועד, שלא לעשות כן (ר' גם עדותה בחקירתה הנגדית בעניין זה בעמ' 58, ש' 34-35).

67. אשר על כן, מתוך העדויות והראיות שהונחו לפני, לרבות מתוך עדותה של התובעת עצמה, השתכנעתי כי הנתבע לא הסתיר מידע, לא כל שכן מידע מהותי, מהתובעת ו/או מהאקטואר בנוגע לאופציות, אלא סיפק את כל המידע הדרוש לצורך הערכת שוויין. כאמור, התובעת נמנעה מזימונו של המומחה שערך את חוות הדעת במסגרת הליך הגישור, והימנעות זו פועלת לחובתה.

ד. האם הנתבע הציג מצג שווא לתובעת או לאקטואר בנוגע לשווי האופציות או שווייה של החברה במהלך המשא ומתן לגירושין?

לטענת התובעת, הנתבע הציג מצג שווא בנוגע לשוויון של האופציות, עת טען כי האופציות חסרות ערך כלכלי וכי 68. הסיכוי למימושן הוא אפסי, זאת בעוד שידע על הפוטנציאל הגלום בהן השונה בתכלית מהצהרותיו.

בתוך כך, טענה התובעת, כי הנתבע – כנושא תפקיד בכיר בחברה (שותף-מייסד וסגן נשיא בכיר) – היה חשוף למידע העסקי והפיננסי הפנימי של החברה, לרבות גיוסי ההון של החברה והמשאים ומתנים שנוהלו מול משקיעים ורוכשים פוטנציאליים, וידע היטב את שוויה האמיתי של החברה וכפועל יוצא מכך את שווי האופציות שהוענקו לו.

בסיכומיה, טענה התובעת, כי במועד אישור ההסכם ידע הנתבע, כי "חלו שינויים חיוניים בחברה שהפכו את החברה לאטרקטיבית וניתן היה לצפות כי האופציות ימומשו בקרוב" (ס' 11-19 לכתב הסיכומים).

לביסוס טענותיה, עתרה התובעת לזימונם של בעלי תפקיד בכירים בחברה – מר ג' א', מר מ' מ' ומר ע' ק' – כעדים. 69. מטעמה, על מנת שעדותם "תשפוך אור על שוויון האמיתי של האופציות שהוענקו לנתבע ע"י חברת פ' (או בשמה הקודם R. M. LTD ס' 4 לבקשת התובעת לזימון עדים מיום) (ההדגשה במקור, ש.כ.) (30.6.2024). להשלמת התמונה ייאמר, כי התובעת עתרה לזימון בעל תפקיד נוסף בחברה כעד מטעמה, מר משה קיגלר, ששימש כמנהל מוצר וחבר בצוות הניהולי בחברה. בהחלטתי מיום 26.9.2025 נדחתה בקשת התובעת לעת ההיא, תוך שנקבע כי בא כוחה יהא רשאי לשוב ולעורר בקשתו, במידת הצורך, לאחר שמיעת עדותה של התובעת והעדים מטעמה.

מאידך, לטענת הנתבע, במועדים הרלוונטיים, במהלך הליך הגישור וחתימת ההסכם, הוא האמין שהאופציות שברשותו. 70. אינן בעלות ערך לאותה עת ומהוות, כדבריו, מעין "כרטיס לווטו".

1/כפי שיפורט להלן, מעדויות הנתבע ושלושת עדי התובעת – כולם בעלי תפקידים בכירים בחברה – עלה כי מצבה של החברה במועד הקרע ובתקופת הליך הגישור עד לאישורו, היה קשה, בין היתר, לנוכח חילופי גברא. כן עלה מתוך העדויות, באופן עקבי וחד משמעי, כי שוויון של האופציות בתקופה הרלוונטית לעיל היה אפסי וכי הנתבע לא יכול היה להעריך או לצפות באותה עת שהאופציות יהפכו בהמשך לבעלות ערך ממשי, וודאי שלא בשווי של מיליונים. ממילא, אין חולק, ואף לא נטען אחרת על ידי התובעת, כי הליך רכישת החברה החל רק במהלך שנת 2021, לאחר מועד אישורו של הסכם הגירושין.

שלושת העדים העידו, פה אחד, כי מצבה של חברת פ' היה קשה; כי החברה הייתה שנים "על המדף" (כ- 15 שנים); כי. 72. בשנת 2016 פוטר מר ג' א' מתפקידו כמנכ"ל החברה והחליף אותו מנכ"ל "כושל" בשם ג', אשר כמעט הביא לקריסת החברה, כך שלא ניתן היה להעריך או לצפות במחצית הראשונה של שנת 2020, את עסקת מכירת הענק לחברת ו' (שארעה בשנת 2021).

כך, כשנשאל מר ג' א', היזם וממייסדי חברת פ' ומי שכיהן כמנכ"ל החברה עד שנת 2016, האם יכול היה עובד בחברה לשער במחצית הראשונה של שנת 2020, כי האופציות שהוא מחזיק שוות כמה מיליונים, השיב: "אני יודע שמי שהיה בחברה תחת המנכ"ל הזה חשב שהחברה לקראת התרסקות והמניות שלו לא יהיו שוות כלום. כל המנהלים הלכו לדירקטוריון ואמרו אם אתם לא מחליפים את המנכ"ל אנחנו מתפטרם, זאת אומרת לא הייתה להם אמונה קבועה 'בחברה' (עמ' 21, ש' 26-36 לפרוטוקול; ר' גם עדותו בעניין זה בעמ' 12, ש' 9-6, 13; עמ' 13, ש' 4-3; עמ' 16, ש' 6-27 לפרוטוקול).

באופן דומה, גם מר מ' מ', אשר שימש כמנכ"ל פיתוח של החברה, העיד כי לא חשב שהאופציות שלו בעלות שווי לנוכח מצבה הקשה של החברה במועד הרלבנטי: "זה לא שלא עניין אותי (האופציות – ש.כ.), לא חשבנו שבאמת זה מבטל למשהו. המצב של החברה היה כמו, זה כמו מישור שהוא מאד חולה באיזו מחלה סופנית, הוא פחות כרגע מוטרד ממה מצב השיניים שלו. זה לא שאני פילנתרופ ועובד בהתנדבות או משהו כזה, זה פשוט היה נראה תרחיש לא רלבנטי וגם האמת לא היה לנו ויזביליות לכמה שיש לנו, כמה הוא יכול להיות שווה בתרחיש איקס או ווי" (עמ' 27, ש' 14/23

15-19 לפרוטוקול; ר' גם עדותו בעמ' 23, ש' 21- עמ' 25, ש' 2, שם העיד בהרחבה על מצבה של החברה לאורך השנים).

אשר לאפשרות / היתכנות מכירת החברה בשנת 2019, העיד מר מ', כי נערכו ניסיונות למכירת החברה והתקיימו פגישות עם חברות גדולות, ואולם "המגעים לא הבשילו אף פעם לשיחה מה שווי החברה" (עמ' 26, ש' 13-17 לפרוטוקול). עוד העיד מר מ', כי לא היו לו "חלומות לעשות פה איזה אקזיט גדול" וכי מכירת החברה ב-150,200,300 מיליון דולר זה היה כמו אני אשב בבית ואני אזכה בלוטו. קונקרטיה אני לא הייתי בשיחות שדיברו על כסף, רוב השיחות היו במצב של פייר סייל של מכירת חרום של החברה זה היה הצ'רטר שלנו ולא הבשיל למה המחיר. זאת האמת מהפוזיציה שלי" (עמ' 27, ש' 1-7 לפרוטוקול), ובהמשך: "הטענה שלי שמבחינת מציאות לא היה אף קונה שהיה מוכן לשים דולר על החברה ונפגשנו עם אנשים..." (עמ' 29, ש' 28-29 לפרוטוקול).

מר מ' העיד כי להערכתו, שווי החברה באמצע חודש יוני 2020, היה "גרוש", וכשנשאל על ידי בא כוח התובעת "ומה שאתה אומר בעצם שתוך שנה שווי חברה לטענתך עלה מאפס ל-150 מיליון", השיב: "נכון". בא כוח התובעת ניסה לעמת אותו עם סברתו זו ואולם מר מ' נשאר איתן בעמדתו, כי החברה הייתה יכולה להגיע משווי אפס לשווי של 150 מיליון דולר בפחות משנה, באמצעות "עבודה קשה וגם מזל" (ר' עמ' 30, ש' 19-25 לפרוטוקול).

חיזוק לכך ניתן למצוא גם בעדותו של מר ע' ק', ששימש כמנהל טכנולוגיות ראשי בחברה, במענה לשאלת בא כוח התובעת בקשר עם שווי החברה החל מאמצע שנת 2019: "ב-2019 היינו עדיין בתחושה שהחברה לא יצא ממנה משהו. אנחנו מוציאים ממנה רק משכורת" וכי השינוי חל, להערכתו באמצע שנת 2020 כשחברת אמזון הפכה להיות לקוחה של החברה (עמ' 34, ש' 3-13 לפרוטוקול). גם עדותו של מר א' תומכת בכך, עת השיב כי בשנת 2020 עוד לא הייתה עסקת מכירה (עמ' 20, ש' 7-8 לפרוטוקול).

העדים הפריכו בעדותם את טענת התובעת, כי שווי החברה נכון ליום 4.2.201573 נאמד בסכום של 95 מיליון דולר, זאת בהתבסס על מידע מאתר "Crunchbase מר ג' א' הסביר כי מדובר באתר. (נספח 12 לתיק המוצגים מטעם התובעת) "המבוסס על הערכות, כאשר "הן לא תמיד מבוססות על האמת" (עמ' 10, ש' 33 לפרוטוקול) ובהמשך, במהלך חקירתו הנגדית העיד: "אני הייתי בחברה הזאת, זה לא שווי נכון. לפעמים מראיינים את המנכלים והם נותנים הערכות מופרכות כדי להעלות את השווי של החברה בעיני המשקיעים" והסביר, כי מנכ"לים יכולים לפרסם באתר הזה הודעות שהן מטעות מאחר שיש להם אינטרס (עמ' 15, ש' 34- עמ' 16, ש' 5 לפרוטוקול). תימוכין לכך ניתן למצוא בעדותו של מר מ' מ', אשר השיב בעניין זה, כי: "ההערכה הזאת היא לא שווה כלום כי לקרנץ' בייס אין טיפת מידע לגבי כמה החברה מוכרת כי זאת חברה פרטית, היא רק יודעת כמה החברה גייסה. המידע הזה הוא טוב כמו המידע שאני אפרסם בבלוג שלי" (עמ' 29, ש' 16-19 לפרוטוקול).

מכל מקום, מר א', אשר כיהן כאמור כמנכ"ל החברה באותה העת, הבהיר בעדותו כי לא גייס את הסכום האמור (עמ' 10, ש' 24-25 לפרוטוקול).

עוד עולה מהעדויות, כי הליך מכירת החברה ל-ו' החלו ברבעון השני של שנת 202174, קרי כשנה לאחר חתימת הסכם הגירושין ואישורו. מר מ' מ' העיד על כך והוסיף, כי ההליכים החלו רק כשלושה- ארבעה חודשים עובר לחתימה על העסקה שארעה בספטמבר 2021 (עמ' 28, ש' 14-24 לפרוטוקול). בדומה לכך, גם מר ע' ק' העיד, כי המשא ומתן עם ו' "הבשיל בסביבות יוני 2021" והחל "כמה חודשים לפני", כשהוא מוסיף בהקשר לכך: "זה היה מבחינתו זה היה הזוי" (שחברה שמתעסקת באיי איי בכלל תקנה אותנו, אנחנו לא הסתכלנו על זה בכלל כאופציה" (עמ' 34, ש' 28-35 לפרוטוקול).

75. כן עולה מעדויותיהם של בעלי התפקיד הבכירים בחברה, כי בניגוד לטענת התובעת, הנתבע לא נחשף, במסגרת תפקידו כראש צוות פיתוח, לפרטים אודות שווי החברה או פוטנציאל שווי האופציות. מר א', אשר שימש כאמור כמנכ"ל החברה הסביר בעדותו, כי רק מנכ"ל החברה אחראי על גיוס הון, בדרך כלל עם סמנכ"ל הכספים, וכי העובדים

והמנהלים לא חשופים לפרטים (עמ' 13, ש' 29-31 לפרוטוקול). בדומה לכך, כשנשאל מר א' לאילו מסמכים נדרש העובד על מנת להעריך את שווי האופציות בנקודת זמן מסוימת, השיב "בדרך כלל זה לא מידע שהוא נגיש לעובדים למנכ"ל, המנכ"ל עשה את העסקה והוא יודע" (עמ' 20, ש' 5-6 לפרוטוקול).

גם מר ק' העיד, כי אין בידעו אודות הערכות שווי שנעשו לחברה בשנים 2019/2020 (עמ' 34, ש' 22-23 ועמ' 34 ש' 8-9 לפרוטוקול); כי "שלושת הישראלים" (הנתבע, מר מ' מ' ומר ע' ק') "לא היו מעורבים בהיבט של כמה החברה שווה או האם היא שווה איקס או ווי" במחצית השנייה של שנת 2019 והשיב כי מר ט' ב', מנהלה האמריקאית של החברה, יכול להעיד לגבי הערכת שווי החברה במועדים הרלוונטיים (עמ' 33, ש' 23-23 עמ' 23, ש' 2). ואולם, התובעת לא עתרה לזימונו של מר ב' למתן עדות.

76. מעדותם של שלושת בעלי התפקיד הבכירים בחברה, אשר העידו באופן מהימן, עקבי ומשכנע, עולה בבירור, כי במועד הקרע ובתקופת הליך הגישור עד לחתימת הסכם הגירושין ואישורו, לא היה באפשרות הנתבע לדעת או לצפות כי החברה תחתום על עסקת המכירה עם חברת ו' (או על "עסקת ענק" עם חברה אחרת) וכי האופציות שהיו ברשותו יהיו בעלות שווי כספי רב. עדותם של שלושת בעלי התפקיד הבכירים נמצאה אמינה ומהימנה בעיניי. עדויותיהם נמסרו באופן סדור וקוהרנטי ותוכן עדות כל אחד מהם, התיישב ותמך את עדות האחר, ומצאתי לקבלן במלואו.

77. עדויותיהם של שלושת בעלי התפקיד הבכירים בחברה תומכות ומחזקות את גרסת הנתבע, כי במהלך הליך הגישור ובפגישות עם האקטואר, החזיק בדעה כי האופציות אינן בעלות שווי ממשי, כפי שהדברים מצאו ביטויים בעדותו: "ישבנו שם ולא אמרתי שהן לא שוות כלום, אבל כן יכל להשתמע מדברי ובוזה אני מצדד ברוח הדברים גם שמעתם את 3 העדים, שכולנו החזקנו באותה דעה וואלה אנחנו לא יודעים מה הולך עם החברה הזאת. אנחנו מתפרנסים מהחברה בזאת בדי ג'וב שלנו אבל אופציות? זה היה להחזיק סוג של נייר כרטיס לוטו ולחלום ולהגיד כמו שאת קונה לוטו היום ב-20 שקל או במיליון שקל. אה, ואם אני אזכה במיליון דולר או ב-100 מיליון דולר מה יקרה. זאת בדיוק הייתה אותה סיטואציה ואפילו בסיטואציה ובתחושה שהסבירות היא כל כך נמוכה עם מה שעברנו עם ג'ונתן וכל מה שהתנהל 'בחברה ובמקום הכלכלי שהיינו, ואפילו דיברנו על לעזוב את מקום העבודה...' (עמ' 70, ש' 16-7; ר' גם עדותו בעמ' 72, ש' 6-8).

78. מעדותו של הנתבע התרשמתי, כי היא נמסרה בכנות ובפתיחות, ללא ניסיון להתחמק. גרסתו היתה עקבית לכל אורך הדרך וניכר כי לא נעשה בה ניסיון להתאים את הדברים למסקנה המשפטית. גם כשנשאל הנתבע על ידי בא כוח התובעת, פעם אחר פעם, ובכל נוסח אפשרי, בעניין שווין של האופציות – חזר הנתבע והבהיר בעקביות כי לשיטתו הן לא נשאו כל ערך, ודימה אותן לכרטיס לוטו (ראו: עמ' 80, ש' 31-18 עמ' 84, ש' 21-20 עמ' 87, ש' 36-18 לפרוטוקול). כמו כן, תשובותיו נתמכו ועלו בקנה אחד, כאמור לעיל, עם עדותם של שלושת הבכירים בחברה בעניין 'כישלונה של החברה וחוסר אמונתם בחברה במועדים הרלבנטיים (עמ' 89, ש' 11-4 עמ' 92, ש' 24-22; עמ' 92, ש' 14-1 לפרוטוקול) וכן, כי הנתבע לא היה מעורב "בכל מיני חוזים, עניינים כלכליים וכספים ושווי חברה", כפי שהעידו 'השלושה' (עמ' 89, ש' 24-20 לפרוטוקול).

79. על האמור יש להוסיף, כי לשם הערכת שווי האופציות הסתייעו הצדדים במומחה, ולא הסתפקו בדברי הנתבע בלבד. אלא שהמומחה קבע בחוות דעתו, לאחר שהוצגו לו כל המסמכים שדרש, כי "בשים לב שהמעסיקה היא חברה פרטית ולא ציבורית (טרם IPO) הסיכוי לממש את האופציות הוא לוט בערפל". ככל שאכן היה במידע המפורסם באתר "Crunchbase" כדי ללמד על שווין של האופציות, אזי לא מחוור מדוע לא מצא המומחה להסתמך, או למצער להסתייע, במידע פומבי זה לשם הכנת חוות הדעת והאם ככל שהמסמך היה מוצג בפניו, היה בו כדי לשנות ממסקנת חוות דעתו. מכל מקום, משעה שהתובעת לא פעלה לזימונו של המומחה לעדות, הרי שלא ניתן לעמתו עם האמור. בין כך ובין אחרת, ייאמר כי המסמך מאתר "Crunchbase" הוא מ-2015 ומאז חלו בחברה תמורות, כך שלא מחוור רלוונטיות המידע ביחס לתביעה שלפניי.

80. מכלול העדויות שהובאו בפניי, ובכללן עדויות המשיב, מייסדים ובכירים בחברה – מובילות למסקנה כי במועד הרלוונטי הייתה החברה בלתי יציבה, ללא תחזית רווחית, ולא ניתן היה להעריך את שוויה. הניסיון להשליך בדיעבד מהצלחתה המאוחרת של החברה על שאלת הגילוי – אינו אלא חוכמה שלאחר מעשה.

81. הנתונים והעדויות שהוצגו בפניי מהווים שיקוף ישיר של מצבה הכלכלי הקשה של החברה בתקופה הרלוונטית. הן מעדות הנתבע והן משלושה עדים חיצוניים ומקצועיים מתוך החברה עצמה, עלתה תמונה אחידה וברורה של חברה בלתי יציבה, שהתמודדה עם כישלונות וחפישה רוכשים או שותפים משך זמן לא מבוטל, ללא הצלחה. עדויות אלה שומטות את הקרקע תחת טענת התובעת כאילו ניתן היה לצפות הצלחה או שווי ממשי כלשהו לאופציות.

82. טרם חתימת פרק זה, יש להידרש לטענת התובעת כי בעדותו של הנתבע נפלו סתירות מהותיות שיורדות לשורשו של עניין ושיש בהן כדי לתמוך בטענתה ולפיה הנתבע הציג בפניה מצג שווא ביחס לשווי האופציות. לטענתה, "רגע לפני דיון ההוכחות" גילתה, מעיון בתיק ברשם החברות, כי נכון ליום 3.1.2018 החזיק הנתבע במניות בחברת R.M., אשר הוחזקו בנאמנות עבורו במיטב ד"ש. התובעת טענה כי הנתבע התחמק בחקירתו ממתן תשובות ברורות לגבי מניות אלו, וכן לגבי שני תשלומים בסכום של 202,000 ₪ שקיבל מאלטשולר שחם (הנאמן של האופציות). לטענתה, התנהלות הנתבע, לרבות אי-הגשת הודעה לבית המשפט על קבלת סכומים אלו ועל המניות המוחזקות בנאמנות, מעידה על חוסר תום לב וניסיון להסתיר נכסים מהתובעת, אשר זכאית למחציתם.

לאור העדויות שנשמעו לפניי והתרשמותי מהעדים, לא מצאתי לקבלת טענת התובעת כי התנהלותו של הנתבע ותשובותיו בחקירתו הנגדית עולים כדי חוסר תום לב וניסיון להסתיר נכסים מהתובעת ו/או כי יש בהם כדי ללמד על חוסר אמינותו ומהימנות עדותו. אדרבא. מצאתי ליתן אמון בעדותו של הנתבע כי לא ידע דבר קיומן של המניות בחברת R. M., ואלו הוצגו לו לראשונה במהלך דיון ההוכחות. התרשמתי כי הפתעתו בעת הצגת המסמך שהוצג לו בחקירתו הנגדית בעניין המניות הייתה כנה ואותנטית. ממילא, הנתונים שהוצגו היו נכונים ליום 3.1.2018, ואין בכך כדי ללמד על מצבת המניות במועד אישור הסכם הגירושין למעלה משנתיים לאחר מכן. על האמור יש להוסיף, כי לא נהיר מדוע ב"כ התובעת לא פעל לבקש פרטים או מסמכים נוספים בקשר עם המניות עובר לדיון ההוכחות, ולא מחזור מדוע לא פעל לצרף את דו"ח רשם החברות שביקש להציג לנתבע לתיק המוצגים מטעם התובעת עובר לדיון ההוכחות.

עדויות של הנתבע כי לא ידע על המניות או שלא ייחס להן חשיבות בזמן אמת נתמכת גם בעדותו של העד מ' מ'. מר מ' העיד – ועדותו נמצאה מהימנה – כי "אני וגם א' לדעתי אנחנו לא התעניינו באופציות בזכויות שלנו, מה יש לנו, מה אין לנו. אנחנו היינו מאוד מעורבים רגשית בחברה, יותר עניין אותי שאף בן אדם לא ילך הבייתה מאשר מה יהיה כשתימכר החברה או כמה מניות יש לי, היה גם ערפול מסביב לזה" (עמ' 24, ש' 18-21). עדות זו תומכת בטענה כי הנתבע, כמו עמיתיו, לא היה ממוקד בפרטי המניות והאופציות בשל מעורבותו הרגשית והדאגה לקיום החברה.

בנוסף, לא מצאתי לקבל טענת התובעת כי אי הגשת הודעה מטעם הנתבע ביחס למניותיו ולסכומים שהתקבלו אצלו חרף חלוף הזמן מאז הדיון, מעידה על התנהלות חסרת תום לב, שכן בדברי הנתבע כי יבדוק את המידע שהוצג לו, לא כיוון לכך שיגיש הודעה רשמית בעניין לבית המשפט (ואף מבחינת סדרי הדין לא יכול היה לעשות כן בלא היתר מבית המשפט), אלא שיקף רצון אישי לברר את הנושא.

בעניין זה יוטעם כי ממילא התובעת לא עתרה בתביעתה לקבל מחצית שווין של המניות. יתרה מכך, התובעת ויתרה באופן מפורש על כל טענה בקשר עם המניות, כפי שנקבע בסעיף 61 להסכם הגירושין.

לאור כל האמור, מצאתי לקבל את עדות הנתבע כמהימנה ולדחות כל טענה המועלית כעת ביחס למניות אלו.

הוא הדין ביחס לטענות התובעת בנוגע לחוסר תום ליבו של הנתבע בקשר עם אי גילוי קבלת כספים שהתקבלו אצלו. 83. לאחר מועד הקרע (סעיפים 48-51 לסיכומי התובעת). לטענת התובעת, הנתבע התנהל בחוסר תום לב בכך שלא גילה קבלת כספים משמעותיים לחשבונו לאחר מועד הגירושין, באופן המחזק את טענתה בדבר מצג השווא שהציג במהלך המשא ומתן לגירושין.

אין חולק כי כלל הכספים הנזכרים על ידי התובעת התקבלו לחשבון הנתבע לאחר אישור הסכם הגירושין בחודש יוני 2020, ובוודאי לאחר מועד הקרע המוסכם בין הצדדים. חובת הגילוי ההדדית לצורך איזון משאבים מתייחסת לנכסים וזכויות שנצברו עד למועד הקרע או לכל המאוחר עד למועד אישור הסכם הגירושין. כספים שהתקבלו לאחר מועדים אלו, ואינם פרי מימוש זכויות שנצברו במהלך הנישואין או עד למועד הקרע, אינם כפופים לחובת גילוי במסגרת הסכם הגירושין. משכך, מעבר לכך שלא מחוורת טענת התובעת כי היה על הנתבע לגלות במשא ומתן כספים שהתקבלו אצלו לאחר הסכם הגירושין, הרי שלא מצאתי כי אי גילויים של כספים אלו עולה כדי חוסר תום לב והפרת חובת הגילוי. על האמור יש להוסיף, כי הנתבע הבהיר בעדותו כי הסכומים שהתקבלו מחברת R.M. היו בונוסים בגין עבודתו הקשה בשנת 2020, אשר נבעו מהצלחת החברה עם לקוחה כדוגמת אמזון. מועד הקרע היה בספטמבר 2019, כך שהעבודה עליה שולמו הבונוסים בוצעה בתקופה שלאחר מועד הקרע. ממילא, התובעת לא הציגה ראיות הסותרות את טענת הנתבע כי בונוסים אלו ניתנו בגין עבודה שבוצעה לאחר מועד הקרע.

בהקשר זה ייאמר, כי גם אם הנתבע אינו זוכר באופן מלא ומדויק את מקור הכספים, אין בכך כדי להעיד על חוסר תום לב בהקשר של איזון משאבים, בהינתן שהכספים התקבלו לאחר מועד הגירושין. בהינתן שהסכם הגירושין נועד להסדיר את חלוקת הרכוש והזכויות שנצברו עד למועד הקרע או הגירושין, סבורתני כי הנתבע אינו מחויב לדווח לתובעת על הכנסות או בונוסים שקיבל מעבודתו לאחר מועד הקרע, שכן אלו מהווים פרי עבודתו האישית בתקופה זו.

לאור האמור לעיל, לא מצאתי כי יש בטענות התובעת בדבר אי-גילוי קבלת הכספים הנ"ל כדי להטיל דופי בהתנהלותו של הנתבע או להעיד על חוסר תום לב. הכספים התקבלו לאחר מועד הקרע ולאחר אישור הסכם הגירושין, והתובעת לא הוכיחה כי מדובר בזכויות שנצברו לפני מועדים אלו ולא נחשפו. משכך, לא הייתה חובה על הנתבע לגלות כספים אלו במסגרת המשא ומתן להסכם הגירושין, וקבלתם אינה מהווה הפרה של חובת תום הלב בהקשר הנדון.

84. אשר על כן, לאחר שבחנתי את מלוא התשתית הראייתית שהונחה לפניי, השתכנעתי כי במועד הקרע ובתקופת המשא ומתן להסכם הגירושין וניהול הליך הגישור בין הצדדים, מצבה של החברה היה קשה ושוויון של האופציות היה אפסי ובלתי צפוי. עדויותיהם של בכירי החברה הפריכו את טענת התובעת למצג שווא מצד הנתבע, שכן לא ניתן היה לצפות את הצלחתה המאוחרת של החברה או את שווי האופציות במועד עתידי, והדברים תואמים את קביעת האקטואר כי שווי האופציות היה "לוט בערפל". הנתבע, אשר לא היה חשוף לפרטים הפיננסיים המלאים של החברה, האמין בתום לב כי האופציות שברשותו אינן בעלות ערך ממשי, וזאת בהתאם למצב החברה באותה עת. לפיכך, לא הוכח כי הנתבע הציג מצג שווא או פעל בחוסר תום לב בנוגע לשווי האופציות ו/או למצב החברה.

ה. האם התובעת קיבלה תמורה במסגרת הסכם הגירושין בגין ויתור על זכויותיה באופציות?

85. התובעת טוענת, כי לא קיבלה כל תמורה, "ולו אגורה שחוקה", בגין חלקה באופציות במסגרת איזון המשאבים שנערך בהסכם הגירושין. לטענתה, האיזונים והקיצוזים שפורטו בהסכם, בפרק "אופן ביצוע איזון המשאבים בפועל", התייחסו לנכסים אחרים (בית המגורים, רכב, חשבון בנק משותף וזכויות סוציאליות ופנסיוניות), אך לא כללו התייחסות לשווי האופציות.

התובעת מבקשת לתלות יתבה על עדותו של הנתבע, אשר אישר, לכאורה, כי במסגרת איזון המשאבים התובעת לא. 86. קיבלה כל פיצוי כספי בגין האופציות, מאחר שלא היה להן ערך כספי (ר' סעיפים 32, 38 ו-41 לכתב הסיכומים)

87. מנגד, טוען הנתבע, כי התובעת העדיפה וודאות על פני "אופציות" (תרתי משמע) וזכות בחירה בבית המגורים המשותף וכספים ממשיים ומידיים (איזון סופי ומהווה של הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות לפי שיטה א' לחוות דעת האקטואר), על פני זכות ערטילאית אשר נראתה לה בשעתה, ובצדק, חסרת ערך.

88:אחר עיון בהסכם הגירושין ולאור עדויות הצדדים, מצאתי לדחות טענה התובעת ולהעדיף את גרסת וטענת הנתבע. כפי שיפורט להלן, השתכנעתי כי התובעת ביכרה, מרצון חופשי ובמודע, אינטרסים אחרים על פני זכותה לקבלת מחציתן של האופציות (או מחצית שוויין) וכי בחינת תנאי ההסכם בכללותם מלמדים, כי תנאי ההסכם מיטיבים במידה רבה ובאופן מובהק עם התובעת.

89.עיון בהסכם הגירושין מעלה, כי מדובר בהסכם מפורט ונרחב, הנפרס על גבי 12 עמודים, ומסדיר את כלל העניינים הכרוכים בפירוד ו/או הנובעים מחיי הנישואין, לרבות סוגיות הרכוש, החזקת הקטינים, המזונות ועניינים כספיים. אין חולק, כי בהתאם להסכם, אוזנו הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של הצדדים בהתאם לשיטה א' לחוות דעת המומחה, קרי על בסיס קביעת ערכן הנוכחי של הזכויות שנצברו לבני הזוג בתקופת המשותפת מהוונות למועד הקרע. לפי שיטה זו, נדרש הנתבע להעביר לידי התובעת סכום של 633,004 ₪, בהתאם לחוות דעת המומחה. בנוסף, רכשה התובעת את חלקו של הנתבע בבית המגורים המשותף (מחצית) בהעברה אגב גירושין, לפי שווי של 2,500,000 ₪, כאמור תמורת חלקו של הנתבע קוזה מחלקה של התובעת באיזון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות.

על אף שאין חולק, כי לא היתה לתובעת זכות קנויה לאיזון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות הלא נזילות בהתאם לשיטה 90. א' לחוות הדעת, בפרט בשים לב לסכום אותו נדרש הנתבע לשלם לתובעת בגין היוון הזכויות וחרף כך שגם הנתבע גילה רצונו לרכוש את חלקה של התובעת בבית המגורים המשותף וחרף סעיף 58(ח) להסכם הגירושין בו נקבע ויתור מפורש על האופציות לאחר חלוקת הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות, ביקשה התובעת לטעון, כי אין קשר בין ויתורה על האופציות לבין 'היוון הזכויות' (מכאן שהסכם הגירושין) (הסוציאליות (עמ' 40, ש

יתרה מזו. במהלך עדותה הגדילה התובעת וטענה, כי למעשה "ויתרה" על הפנסיות של הנתבע:

"ש.: מבחינתי אופציה א' ואופציה ב' היה אותו דבר. אני התייחסתי לזה בצורה מאד מאד ברורה שאנחנו מקבלים פה 2 אופציות והיה נכון שאני אקנה את הבית מא' כדי שהילדים ישארו בבית ובעצם אני מוותרת על הפנסיות שלו וכך זה היה.

ש. בית משפט: מה זה מוותרת על הפנסיות?

עו"ד דן מלכיאלי: בדיוק השאלה שהתכוונתי לשאול.

...

ת: רשום פה בהסכם שבעצם החלוקה היא מאד ברורה או א' או ב'. אני מבחינתי זה היה אותו דבר. אני רציתי שבעצם נסיים בצורה יפה ומכובדת.

...

ש. בית משפט: מה זה מוותרת על הפנסיות? מה זה בהכנתך מוותרת על הפנסיות?

ת.: ההיוון שנעשה בין חלק א' לחלק ב' זה שבעצם אני וא' דיברנו ואמרנו שבעצם אני אקנה את הבית אוקי? ובעצם אני לא אהיה לאורך כל השנים בפנסיה שלו והוא לא בפנסיה שלי, החלטנו שכל אחד עם הפנסיה שלו.

ש. בית משפט: אז איך הוויתור בא לידי ביטוי?

ת.: לא היה שימוש במילה ויתור, זה לא שימוש נכון. הכוונה הייתה שאני לא נוגעת בשלו והוא לא נוגע בשלי" (עמ' 37, ש' 24 – עמ' 38, ש' 8 לפרוט') (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.).

91. לכאורה, די בעדותה זו של התובעת כדי לשמוט הקרקע תחת טענתה כי לא קיבלה כל תמורה בגין ויתורה על האופציות. ברי, כי היוון שווי הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות, בוודאי בהיקף של מאות אלפי שקלים כבענייננו, מהווים תמורה או יתרון משמעותי שקיבלה התובעת במסגרת הסכם הגירושין, קל וחומר כאשר היוון הזכויות איפשר לה לרכוש את חלקו של הנתבע בבית המגורים המשותף לצדדים. עצם העובדה, כי התובעת סבורה – בטעות גמורה – כי ויתרה על חלקה בפנסיות של הנתבע וכי כל צד נשאר עם זכויותיו הפנסיוניות, כפי שטענה בעדותה, שוללת מניה וביה את טענתה ביחס לתמורות שהתקבלו במסגרת הסכם הגירושין או לויתורים שכל צד עשה במסגרת ההסכם.

הוא הדין אף ביחס לזכות שניתנה בידי התובעת לרכוש את חלקו של הנתבע בבית המגורים המשותף, בהעברה אגב. גירושין, בהתאם לשווי מוסכם (2.5 מיליון ₪), ולא בהתמחרות פנימית או בהתמחרות עם צדדים שלישיים, אשר מהווה אף היא יתרון ו/או תועלת שצמחו לתובעת בהסכם הגירושין, שכן אף ביחס לכך, ברי כי אין לתובעת זכות קנויה לרכוש את חלקו של הנתבע, וביתר שאת, שעה שהצדדים חולקים זמני שהות שוויוניים עם הקטינים. יתרון זה מתחדד עוד יותר, עת הוכח כי הנתבע ביקש אף הוא לרכוש את חלקה של התובעת בבית וכי שוויו עלה באופן משמעותי לאחר הגירושין.

גם בעניין זה לא מצאתי ליתן אמון בעדותה של התובעת, כי היתה עומדת על זכותה לקבל את מחצית האופציות גם תמורת ויתור על היוון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות ורכישת חלקו של הנתבע בבית המגורים (עמ' 48, ש' 27- התובעת הבהירה בעדותה, חזור והבהר, את החשיבות שראתה ברכישת חלקו של הנתבע בבית המגורים, על מנת (10) שלא לזעזע את עולמם של הקטינים בעקבות הפירוד (עמ' 37, ש' 17-22; עמ' 52, ש' 32-36; עמ' 62, ש' 20-21) טענתה, לפיה היתה "הולכת לגור ביחידת דיור אם צריך" ובלבד שהייתה מקבלת מחצית מהאופציות (עמ' 48, ש' 22) עומדת בסתירה גמורה לעדותה בדבר החשיבות שייחסה להמשך מגורי הקטינים בבית המגורים המשותף של הצדדים ולרצונה להבטיח יציבות ועוגן לקטינים. באופן דומה, גם תשובתה המתפתלת והמתחמקת לשאלה האם היה באפשרות לרכוש את חלקו של הנתבע בבית המגורים אלמלא היוון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של הנתבע, אינה מסתברת ונטענה בעלמא ובאופן סתמי ולא מצאתי לקבלה (עמ' 41, ש' 7 – עמ' 42, ש' 16)

גם באשר להערכת שווי בית המגורים מסרה התובעת גרסה רצופת סתירות. תחילה עמדה על כך כי ההחלטה התקבלה 'במשותף; לאחר מכן העידה כי הנתבע הוא שקבע את שווי בית המגורים: "א' החליט שזה שווה 2.5 מיליון שקל" (עמ' 35-28), ומיד חזרה בה – "לא, החלטנו ביחד שזה 2.5 מיליון" (עמ' 49, ש' 3), ובהמשך העידה כי הצדדים, 48, הסתמכו בעניין זה על הערכתו של מתווך (עמ' 49, ש' 22 – עמ' 50, ש' 6)

עדותה של התובעת לא הותירה רושם מהימן, גרסתה היתה רצופה סתירות מהותיות, הן ביחס לעדויות אחרות והן ביחס. 93. לאמירותיה שלה ועדותה הותירה רושם של ניסיון לעצב את הדברים בדיעבד, כדי להתאימם לתוצאה הרצויה.

לאורך עדותה, כאשר נשאלה ביחס לתנאי ההסכם אשר היטיבו עמה והצמיחו לה תועלת או יתרון, לרבות רכישת חלקו של הנתבע בבית המגורים והיוון הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות, טענה התובעת כי ההחלטה התקבלה במשותף על ידי הצדדים: "בסופו של דבר החלטות שלנו הן היו החלטות משותפות גם על השווי של הבית..." (עמ' 50, ש' 33 ראו דברים דומים מטעם התובעת גם בעמ' 37, ש' 22-13; עמ' 42, ש' 23-17; עמ' 49, ש' 3-9; ש' 17-13). (עמ' 51, ש' 36-34; עמ' 56, ש' 31-30; עמ' 57, ש' 5; עמ' 63, ש' 13 לפרוטוקול

ואולם, כאשר תנאי ההסכם הסתברו בדיעבד להיות כפחות טובים או נוחים עבורה בכל הנוגע לויתורה על האופציות, טענה התובעת כי הנתבע הכתיב את תנאי ההסכם וביקשה להציג מצג כאילו נאלצה להסכים לתכתיבו.

בסיכומיה, טוענת התובעת כי לא קיבלה כל תמורה או "פיצוי כספי" בגין ויתורה על האופציות, והיא מבקשת לבסס. 94. טענה זו על תשובת הנתבע, שלשיטתה מהווה הודאה בכך שלא נועדה לה לקבל תמורה בעבור אופציות חסרות שווי סעיפים 32) ו-41 (לסיכומיה). ואולם, עיון בדברי הנתבע במלואם מעלה כי תשובתו הוצאה מהקשרה. הנתבע שב

הבהיר בעדותו כי התובעת לא קיבלה פיצוי כספי בגין האופציות מאחר שבמועד עריכת ההסכם לא היה להן ערך כספי של ממש. משכך, ומשאיין שווי לאופציות במועד האיוון, לא היה כל מקום לשקלל רכיב זה במסגרת איוון המשאבים.

95. מעדותו של הנתבע עולה עוד, כי ההחלטה שלא לשלם לתובעת פיצוי בגין האופציות נבעה ישירות מהערכת השווי שנערכה באותה עת – הערכה שאומצה גם בחוות דעתו של האקטואר – ולא הייתה תוצאה של מצג שווא, הטעיה או הימנעות ממסירת מידע מצדו.

מכאן נפנה לדון בטענת התובעת, כי "במסגרת האיוונים והקיוזים שפורטו בסעיף 58 להסכם הגירושין, אין התייחסות. 96. כלשהי – ולו ברמז – לשווי האופציות שקיבל הנתבע ממעבידתו בתקופת הנישואין" וכי "בכל אותם איוונים וקיוזים לא קיבלה התובעת ולו שקל עבור חלקה בשווי האופציות האמורות" (ס' 32 לסיכומי התובעת).

97. סעיף 58 להסכם, על תתי סעיפיו, כותרתו: "אופן ביצוע איוון המשאבים בפועל" (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.). עיון בתניות הכלולות בפרק זה מעלה, כי הן מסדירות את חלוקת הרכוש, ההתחשבנות הכספית בין הצדדים וההוראות האופרטיביות לצורך ביצוע איוון המשאבים, ובתוך כך את הקיוזים הכספיים שנערכו בגין רכישת חלקו של הנתבע בבית המגורים ומחצית שווי הרכב המשותף כנגד היוון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות והזכויות הנזילות של הנתבע.

98. אכן, מההסכם עולה, כי לא נערכה התחשבנות כספית בגין ויתורה של התובעת על חלקה באופציות שהחזיק הנתבע, ושווי האופציות לא קוזז במסגרת האיוון שנערך בסעיף זה. דא עקא, אין הדבר נובע אלא מן הטעם שלעת ההיא שווי האופציות היה אפסי, או למצער, לא ניתן היה להעריך את שווי, ומכאן, ברי שלא ניתן לאזן.

ב"כ התובעת אף הודה בכך במסגרת התנגדותו לשאלה שהופנתה לתובעת בחקירתה הנגדית עת טען, כי "חברי שואל את העדה **היית צריכה לשלם** (בגין קבלת מחצית מהאופציות המוחזקות על ידי הנתבע, ש.כ.), היא לא קונה אופציות. את האופציות גם לא ניתן היה לאזן באותו רגע כי אף אחד לא יודע מה השווי שלהם" (עמ' 66, ש' 16-18). מכאן, שאף לשיטת התובעת, בהעדר יכולת לקבוע את שווי האופציות במועדים הרלוונטיים לעריכת ההסכם, הרי שלא ניתן לאזן את שווי, או ליתן בגינן פיצוי כספי, אלא במועד מימושן.

לצד האמור, יובהר, כי בניגוד גמור לטענת התובעת לפיה "במסגרת האיוונים והקיוזים שפורטו בסעיף 58 להסכם. 99. הגירושין... אין התייחסות כלשהי – ולו ברמז – לשווי האופציות שקיבל הנתבע ממעבידתו בתקופת הנישואין" (ס' 32 לסיכומי התובעת), הרי שבמסגרת איוון המשאבים שפורטו בסעיף זה, ניתנה גם ניתנה התייחסות מפורשות לויתורה של התובעת על האופציות כדלקמן: "לאחר העברת הסכום הזה יותר כל צד עם הזכויות הסוציאליות והפנסיוניות אותן צבר בבעלותו, ולא יהיה לאחר העברת סכום זה כל דרישה ו/או טענה למי מהצדדים אל הצד השני בעניין זכויות סוציאליות ו/או מוניטין ו/או אופציות ו/או הבעלות ברכב". (סעיף 58(ח) להסכם הגירושין) (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.).

100. התובעת לא נתנה כל הסבר, לא כל שכן הסבר מניח את הדעת, מדוע לא פעלה לערוך הסכם אשר יקבע את איוון שווי האופציות במועד פירעון / מימושן, חרף המלצת המומחה בחוות דעתו, ותחת זאת ביקשה לתלות קולר האשם על צווארו של הנתבע שלא פעל מצידו לעריכת הסכם כאמור. בעניין זה, מצאתי להעדיף את גרסתו של הנתבע שהיתה עקבית וקוהרנטית והתיישבה עם הגיון הדברים ועם יתר הראיות, שהתובעת ויתרה, משיקוליה שלה ועל יסוד הייעוץ שקיבלה במסגרת הליך הגישור, על האפשרות לערוך הסכם לאיוון שווי האופציות במועד מימושן והעדיפה זכויות וודאיות על פני זכות עתידית בלתי וודאית, בבחינת "ברי ושמא – ברי עדיף" (ר' עדות הנתבע בעמ' 69, ש' 23 – עמ' 70, ש' 5; עמ' 83 ש' 26 – עמ' 84, ש' 16 ועמ' 85, ש' 21-32).

במכלול העדויות והראיות שהוצגו לפני, סבורתני כי התובעת העדיפה לאזן את הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות בשיטת ההיוון ולקבל כספים נזילים בסכומים משמעותיים באופן מיידי שיאפשרו בידה לרכוש את חלקו של

בבית המגורים המשותף, תחת המתנה, לתקופה בלתי נודעת, למועד מימושן של האופציות, שלא ניתן היה לאמוד את שוויי הכספי באותה העת, וממילא נחזו כבעלות שווי אפסי.

101טרם סיום פרק זה, מצאתי להעיר כי אף אם אני, לצורך הדיון בלבד, כטענת התובעת, כי לא קיבלה כל תמורה בגין חלקה באופציות – הרי שבהינתן שהויתור על זכויותיה נעשה באופן מפורש, ברור ופוזיטיבי, וכחלק מהסכם גירושין כולל, אין בכך כדי להוביל לקבלת עתירתה לאיזון שווי האופציות. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שההסכם אושר, קיבל תוקף של פסק דין, ואף בוצע בפועל.

יש לזכור כי בהסכם גירושין כולל אין נדרש כי תינתן תמורה שקולה ושוות ערך כנגד כל רכיב ורכיב בו. הסכם מסוג זה מבטא את מכלול האיזונים, השיקולים, הצרכים והרצונות של כל אחד מן הצדדים, והוא נחתם מתוך מכלול שיקולים רחב שאינו בהכרח כספי גרידא. לפיכך, צד להסכם רשאי לוותר על זכות ממונית, אף מבלי שקיבל כנגדה תמורה כספית או אחרת, ובלבד שהויתור נעשה באופן מפורש, ברור ופוזיטיבי.

בענייננו, עיון בהסכם הגירושין מלמד כי התובעת ויתרה באופן מפורש ופוזיטיבי על כל טענה או דרישה בקשר לזכויותיה באופציות (ראו סעיף 58(ח) להסכם). בנסיבות אלו, טענתה בדבר העדר תמורה או פיצוי בגין ויתורה על האופציות, אינה יכולה להקים לה עילה לאיזון שווי האופציות, חרף ויתורה המפורש והברור בעניין זה.

102סיכום פרק זה, מצאתי לדחות את טענת התובעת כי לא קיבלה תמורה בגין ויתורה על האופציות. מכלול הראיות והעדויות, ובפרט בחינת הוראות הסכם הגירושין, מצביעים על כך שהתובעת קיבלה תמורה משמעותית ויתרונות ניכרים במסגרת ההסכם הכולל. היוון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות בסכומים גבוהים, ויכולתה לרכוש את חלקו של הנתבע בבית המגורים המשותף בתנאים מוסכמים, מהווים תמורות מהותיות אשר שיקפו את סדרי העדיפויות והאינטרסים שלה באותה עת. ויתורה המפורש והפוזיטיבי על האופציות, כפי שבא לידי ביטוי בסעיף 58(ח) להסכם, נעשה במסגרת הסכם גירושין מקיף, שאינו דורש תמורה שקולה לכל רכיב בנפרד, אלא משקף איזון כולל של זכויות ואינטרסים. לפיכך, טענתה בדבר היעדר תמורה בגין ויתורה על האופציות נדחת.

103אשר על כן ונוכח כל שפורט לעיל, משנקבע כי התובעת מנועה מלתבוע את איזון שווי האופציות ללא ביטול הסכם הגירושין ופסק הדין המאשר אותו ומשנדחו טענות התובעת לגופה של התובענה, לאחר ששוכנעתי כי הנתבע לא הסתיר מידע מהותי ולא הציג מצג שווא לגבי שוויי של האופציות וכי התובעת קיבלה תמורה משמעותית במסגרת הסכם הגירושין הכולל, אשר ביטאה את העדפתה לוודאות וליציבות כלכלית מיידית, על פני זכויות עתידיות בלתי ודאיות, מצאתי לדחות התביעה במלואה.

104אור תוצאת פסק הדין, לא מצאתי להידרש ליתר טענות התובעת, לרבות טענותיה בעניין המועד בו יוערך ערכן של האופציות ועקרון היציאה השוויונית מחיי הנישואין, ומשלא מצאתי בהן ממש – אין בהן כדי לשנות ממסקנתי. בעניין אחרון זה, ייאמר בתמצית ובבחינת מעבר לדרוש, כי כאשר צד ויתר במפורש על זכויותיו בהסכם גירושין, ויתור זה גובר על כלל החלוקה השוויונית (ר' בג"ץ 2673/06 אביבה שאוה-שוע נ' בית הדין הארצי לעבודה בירושלים (פורסם בנבו, 21.4.2009)).

סוף דבר

105. לאור כל המקובץ לעיל, אני מורה על דחיית התביעה.

106. נוכח התוצאה אליה הגעתי ובשים לב להיקף ההליך ולמשכו, וכן לאופן ניהול ההליך, מצאתי לחייב התובעת בהוצאות הנתבע בסך של 45,000 ₪. ההוצאות תשולמנה בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית עד מועד התשלום בפועל.

107. בכך מסתיים בירור התובענה.

108. המזכירות תמציא פסק הדין לבאי כוח הצדדים ותסגור את התיק.

109. פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ו, 22 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL